Válka. Cís. nař. 29. VII. 14, ř. 178. § 6. I na exekuci proti pozůstalosti vedenou lze použíti ustanovení tohoto, byli-li přihlášení dědici povoláni ke konání služeb ve válce. 3 X 16, R I 313/16; G. H. 17: 58.

D. Z řízení nesporného, knihovního, notářského a konkursního řádu.

§§ 2. č. 7, 216. nesp. pat. a § 271. obč. z. Jak se má zachovati soudce opatrovanský, shledá-li proti opatrovanci vznesenou pohledávku za neodůvodněnou? Odkázání nebo odepření uznání? 19 IX 16, R VI 106/16; Z. B. 17: 75.

§ 128. nesp. pat. Roční lhůta §. 128. nesp. pat. vztahuje se toliko na přihlášku dědickou, nikoliv na průkaz práva dědického. 10 X 16, R II 297/16; P. 17: 51.

§ 160. nesp. pat. Byla-li nezletilci odkázaná věc zůstavitelem zastavena, odpadá zajištění legátu během vyjednávání pozůstalosti jen tam, kde zůstavitel věc určil trvale za zástavu. 6 V 16, R II 185/16; G. H. 17: 70.

— K výkladu ustanovení toho. 28 XI 16, R I 359/16; J. B. 17: 11.

§ 9. kn. z. Obecní jmění, jehož užívání jest vyhraženo jen určitým příslušníkům obce (§ 288. obč. z.), jest předmětem knihovního zápisu; za vlastníka dlužno »obec« s dodatkem zapsati »obecní jmění po rozumu §. 70. ob. ř.«. 28 III 16, R II 114/16; G. H. 17: 70.

§ 31. kn. z. Viz rozhodnutí při §. 292. c. ř. s. výše.

§ 42. kn. z. Již prvá lhůta ku spravení záznamu dle §. 42. kn. z. může býti povolena delší než 14 dnů. 27 VI 16, R II 234/16; P. 17: 22.

Not. řád § 29. Viz rozhodnutí při §. 292. c. ř. s. výše.

— **§ 50.** Notář dopustí se služebního přečinu, vydá-li prvopis listiny osobám neoprávněným. 17 XI 16, Ds III 7/16; N. Z. 16: 411.

Konk. ř. §§ 72., 73. Je-li pochybnost o tom, stačí-li jmění ku krytí útrat, dlužno konkurs uvaliti. 28 XI 16, R I 368/16; Z. B. 17: 187.

II. Ve věcech trestních.

E. Z trestního práva hmotného.

§ 152. tr. z. Ke skutkové povaze zločinu po rozumu §. 152. tr. z. stačí úmysl zlého nakládání. 16 IX 16, Kr V 200/16; off. 4335.

§§ 227., 531. tr. z. Skutečným výslechem pachatele za svědka předvolaného jako obžalovaného (podezřelého) se promlčení přerušuje; nerozhoduje, že čin, pro který se konal výslech, později jiného právního podřízení poznal. 13 X 16, Kr I 172/16; off. 4332.